

Měsíční Aktuality Naší farnosti

7-8.2025
21. ročník

Časopis Římskokatolické farnosti Ostrava–Třebovice

Svatost pomazání nemocných (2025)

Farní sjezd řeky Opavy (2025)

Foto na titulní straně:

Agapé o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie (2021)

Úvodník

Drazí farníci, Izraelité se během putování pouští sytili manou, ve které vidíme nádherný předobraz pravého Chleba z nebe, který dává světu život (srov. Jan 6, 32–33). Při eucharistickém průvodu v den slavnosti Těla a Krve Páně jsme si mohli více uvědomit, že Ježíš v Nejsvětější svátosti putuje naším životem s námi, aby nás živil a posiloval.

Izraelité se manou sytili do té doby, než přišli do zaslíbené země. Tehdy mana přestala padat. Církev putující, které jsme z Boží milosti součástí, do zaslíbené nebeské vlasti, kde se stane církví vítěznou, ještě nedorazila, a tak se stále sytí a obnovuje „manou z nebe seslanou“ (srov. Kancionál, č. 722).

Pozornější čtenář našeho farního časopisu si patrně všiml, že i tento měsíčník se jmenuje Mana. Tento plátek

nás provází našim putováním ve společenství farnosti. Jelikož ještě nejsme v cíli, jsem rád, že máme naději, že nás Měsíční Aktuality Naší farnosti budou provázet i nadále.

Na tomto místě chci moc poděkovat maníkovi farníkovi Vlastíkovi Brantolovi, který bez jednoho čísla sedm let vykonával službu šéfredaktora, Dominice Sommerové, která po něm přebírá štafetu, a všem minulým současným i budoucím spolupracovníkům a přispěvatelům.

Panno Maria, utíkáme se pod tvou ochranu a prosíme, abys nás i ty provázela v našem putování a u Boha nám vyprošovala disponibilitu pro požehnání od požehnaného plodu života tvého!

+!

o. Karel

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Červenec 2025:

- 3. července – čtvrtek
- 5. července – sobota
- 6. července – neděle
- 11. července – pátek
- 13. července – neděle
- 15. července – úterý
- 16. července – středa
- 20. července – neděle
- 22. července – úterý
- 23. července – středa

- Svátek sv. Tomáše, apoštola
- Slavnost SV. CYRILA, MNICHA, A METODĚJE, BISKUPA, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy
- 14. neděle v mezidobí
- Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
- 15. neděle v mezidobí
- Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve
- Svátek Výročí posvěcení katedrály
- 16. neděle v mezidobí
- Svátek sv. Marie Magdalény
- Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy

25. července – pátek	Svátek sv. Jakuba, apoštola
26. července – sobota	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
27. července – neděle	17. neděle v mezidobí
29. července – úterý	Památka sv. Marty, Marie a Lazara
31. července – čtvrtek	Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

Srpen 2024:

1. srpna – pátek	Památka sv. Alfonsa Marie z Liguori, biskupa a učitele církve
3. srpna – neděle	18. neděle v mezidobí
4. srpna – pondělí	Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze
6. srpna – středa	Svátek Proměnění Páně
8. srpna – pátek	Památka sv. Dominika, kněze
9. srpna – sobota	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
10. srpna – neděle	19. neděle v mezidobí
14. srpna – čtvrtek	Památka sv. Maxmiliána Kolbeho, kněze a mučedníka
15. srpna – pátek	Slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE
17. srpna – neděle	TŘEBOVICKÁ POUŤ
20. srpna – středa	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
21. srpna – čtvrtek	Památka sv. Pia X., papeže
22. srpna – pátek	Památka Panny Marie Královny
24. srpna – neděle	21. neděle v mezidobí
25. srpna – pondělí	Památka bl. Metoděje Dominika Trčky, kněze a mučedníka
27. srpna – středa	Památka sv. Moniky
28. srpna – čtvrtek	Památka sv. Augustina, biskupa a učitele církve
29. srpna – pátek	Památka Umučení sv. Jana Křtitele
31. srpna – neděle	22. neděle v mezidobí

Podle Liturgického kalendáře zpracoval Jarek Martykán

AKTUALITY

Červenec 2025:

2. července – středa	Snídaně pro lidi v sociální nouzi (7.15 pomoc v kuchyni, 9.00 pomoc s úklidem)
3.–11. července	Velká chaloupka (Košariska)
27. července – neděle	Sbírka na opravy

Srpen 2025:

6. srpna – středa	Snídaně pro lidi v sociální nouzi (7.15 pomoc v kuchyni, 9.00 pomoc s úklidem)
11.–15. srpna	Příměstský tábor
14. srpna – čtvrtek	Mše sv. bude už v 15.00 v rámci příměstského tábora – se zaměřením na děti
16. srpna – sobota	Tichá adorace a možnost zpovědi před poutí 18.00–19.00
17. srpna – neděle	Třebovická pouť – mše svaté v 7.30 a 9.30; farní odpoledne: v 16.00 zpívané nešpory v kostele a potom pobyt na farní zahradě spojené s jídlem a pitím
31. srpna – neděle	Sbírka na opravy

Výhledově:

3. září – středa	Mše sv. s žehnáním aktovek v 16.30, po ní táborák na farní zahradě
5. září – pátek	Děkanátní Den naděje v katedrále: mše svatá a další program (v Třebovicích mše nebude; z Třebovic bude organizována pěší pouť do katedrály)
21. září – neděle	Třebovický koláč: velká mše bude v 10.00 v Třebovickém parku
9. listopadu – neděle	Biřmování

Prázdninový režim mší svatých v Třebovicích

(od pondělí 30. června do konce srpna)

V pondělí ani v úterý mše svaté nebudou.

Středeční mše budou o půl hodiny později, tedy v 17.30 (po mši tichá adorace do 18.30).

Kromě toho ještě tyto změny:

- ve středu 16. července a v pátek 18. července mše svaté nebudou
- ve čtvrtek 14. srpna bude mše svatá už v 15.00 (příměstský tábor)

Úřední hodiny

Během letních prázdnin nebudou obvyklé úřední hodiny. To však neznamená, že by se v létě neúřadovalo. Úřadovat je možné dle osobní, telefonické či jiné domluvy. V době školní výuky, tedy od září, budou úřední hodiny opět ve středu od 9.00 do 11.00 a od 14.00 do 15.00. Jedná se o čas, kdy bych měl být s jistotou k zastížení na faře. Samozřejmě je možné přijít i jindy, ale v tom případě je prozíravé předem se domluvit, abych byl přítomen.

o. Karel

Náboženství ve školním roce 2025/2026 – informace pro rodiče

Přihlášky měly být odevzdány do konce června. Kdo tak ještě neučinil, ať tak učiní co nejdříve.

Výuka náboženství v naší farnosti bude probíhat opět ve středy v podobném režimu jako v předešlých letech:

- od 15.30 do 16.15: v několika skupinách 2.–6. (7.) ročník
- od 16.15: 1. ročník a děti, které ještě nechodí do školy („mikronábožko“)
- v 17.00: mše svatá se zaměřením na děti (od 16.15 scholička – nacvičování písní)
- od 18.00: „spolčonábožko“ pro 8. a 9. (popř. už 7.) ročník

Zahájení bude ve středu 4. září – v 16.00 mše svatá s žehnáním aktovek a táborák. Samotná výuka začne ve středu 11. září.

Vážení farníci a čtenáři farního časopisu Mana,

jak už zmínil otec Karel v úvodníku tohoto čísla, rozhodl jsem se předat pomyslný štafetový kolík dalšímu pokračovateli – v tomto případě pokračovatelce, která je zaklekutá v blocích a připravená vystartovat do služby šéfredaktora.

Před sedmi lety jsem byl osloven, zda bych tuto štafetu nepřevzal od pana Dalibora Vitáska, který se časopisu věnoval od samých začátků. Jak je u mě občas zvykem, ne vždy kývnu na první ponouknutí, a tak tomu bylo i v tomto případě. Nakonec jsme se s Daliborem prošli po Třebovickém parku (posílnění účastní na mši svaté v rámci Třebovického koláče) a – pustil jsem se do toho.

Rozhodnutí skončit ve mně dozrávalo postupně, takže se rozhodně nejedná o nouzové řešení nebo něco ukvapeného. Cítil jsem, že si Mana zaslouží, aby byla posunuta zase o kousek dál, že by bylo fajn dát jí nový náboj, novou grafiku, provést postupnou obměnu rubrik – některé vypustit, jiné nově zařadit. Dalším a asi ještě podstatnějším důvodem pro střídání „stráží“ byla chuť pustit se do nových výzev, které vnímám, že tak nějak postupně od Pána přicházejí – ať už je to role čerstvého dědečka nebo třeba nová služba bratřím a sestrám v ostravském společenství III. řádu františkánů.

Tak či onak, do role šéfredaktora (ten název mi opravdu nepřiřostl k srdci) jsem vstoupil bez jakýchkoliv zkušeností, vybaven jen chutí být činný ve farnosti a dění v ní zachycovat na fotky, které budou dělat radost současným a snad i příštím generacím. Díky spoustě dobrých, ochotných a moudrých lidí jsem měl možnost se mnohému naučit a uvědomit si, že to nejlepší, co můžeme v každé situaci udělat, je pozvat do našeho konání Pána, protože skutečně nemáme nic, co bychom od Něj nedostali.

S velkou vděčností a radostí děkuji každému z vás, kdo jste se v těch sedmi letech jakkoliv podíleli na tom, že tento časopis stále vychází a žije. Speciální dík pak vyslovuji mé manželce – podporovatelce.

Děkuji za každou zpětnou vazbu, protože to byl v podstatě jediný kompas na této plavbě k vám a do vašich domovů. Jsem si vědom toho, že ne všechno se mi povedlo, že mnoho věcí jsem mohl udělat lépe, rychleji, ve větším klidu a pohodě. A pokud se za tu dobu, kdy jsem vedl časopis Mana, stalo, že jsem se někoho necitlivě dotkl nebo snad třeba i nějak ublížil, moc se tímto omlouvám a prosím za odpuštění. Vězte, že pokud se tak stalo, nebylo to s úmyslem zranit.

Dominice, nové šéfredaktorce Many, přeji do této služby Boží požehnání, vedení Duchem Svatým, neustále aktivovaný dozor kůrů andělských a aktivní přispěvovatele. Je skvělé, že pro Dominiku, tak jako i kdysi pro mě, je toto příležitost k zapojení se do naší farnosti. Bůh to prostě řídí s přehledem a noblesou.

Přeji nejen Dominice, redakční radě a Maně, ale především našemu farnímu společenství, ať je nám tu spolu dobře a ještě lépe, a ať si vzájemně pomáháme na cestě ke svatosti.

Vlastík Brantal

Přehled úmyslů mší svatých

1. 7. ---

2. 7. v 17.30 Na úmysl dárce

3. 7. v 17.30 Za † Olgu Pálkovou u příležitosti 7 let od úmrtí

4. 7. v 17.30 Za † Štěpánku Vitáskovou, manžela a dceru

5. 7. v 7.00 Za nemocnou osobu

6. 7. v 7.30 Za farníky

6. 7. v 9.30 Ke cti Ducha Svatého

7. 7. ---

8. 7. ---

9. 7. v 17.30 Za † Emilií Matznerovou, manžela, syna, rodiče a příbuzné

10. 7. v 17.30 Za † manžela a živou a † rodinu Sasínovu, Sklenákovu, Šindlerovu, Zapletalovu a duše v očistci

11. 7. v 17.30 Za † rodiče Hájkovy, Pannovy a za živou rodinu

12. 7. v 7.00 Za † Antonii Vašutovou, manžela, děti a živou rodinu

13. 7. v 7.30 Za živou a † rodinu Antošovu a za duše v očistci

13. 7. v 9.30 Za farníky

14. 7. ---

15. 7. ---
16. 7. ---
17. 7. v 17.30 Za † Adama Bekeše, manželku a živou rodinu
18. 7. ---
19. 7. v 7.00
20. 7. v 7.30 Na poděkování za dar života s prosbou o zdraví a ochranu celé rodiny a za duše v očistci
20. 7. v 9.30 Za † Františka Kociána
21. 7. ---
22. 7. ---
23. 7. v 17.30 Za farníky
24. 7. v 17.30 Za živou osobu
25. 7. v 17.30 Za † Tomáše Kalába
26. 7. v 7.00 Za † rodinu Skočovskou, Jiříčkovu, Doleželovu a duše v očistci
27. 7. v 7.30 Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní s prosbou o dar víry pro děti a vnoučata
27. 7. v 9.30 Za † rodiče Pawlasovy, živou rodinu Fričovu a Pánikovu, duše v očistci a na jistý úmysl
28. 7. ---
29. 7. ---
30. 7. v 17.30 Za biskupa Martina
31. 7. v 17.30 Za paní Mařenku u příležitosti životního jubilea 90 let a za jejího † manžela
1. 8. v 17.30
2. 8. v 7.00 Za farníky
3. 8. v 7.30 Za † manžela, rodiče, sourozence a za živou a † rodinu
3. 8. v 9.30
4. 8. ---
5. 8. ---
6. 8. v 17.30 Na poděkování za dar života s prosbou o požehnání
7. 8. v 17.30 Za † tatínka Jiřího, při výročí 29 let úmrtí a nedožítých 85 let a živé i † příbuzné
1. 8. v 17.30
2. 8. v 7.00 Za farníky
3. 8. v 7.30 Za † manžela, rodiče, sourozence a za živou a † rodinu
3. 8. v 9.30
4. 8. ---

5. 8. ---
6. 8. v 17.30 Na poděkování za dar života s prosbou o požehnání
7. 8. v 17.30 Za † tatínka Jiřího, při výročí 29 let úmrtí a nedožitých 85 let a živé i † příbuzné
8. 8. v 17.30 Ke cti Ducha Svatého
9. 8. v 7.00 Za živou a † rodinu Klinderovu s prosbou o Boží požehnání
10. 8. v 7.30 Za farníky
10. 8. v 9.30
11. 8. ---
12. 8. ---
13. 8. v 17.30 Za † Josefa Štambachra a za živou rodinu
14. 8. v 15.00 Za nevěřící kamarády, aby došli k Bohu
15. 8. v 17.30 Za † Karla Smolku, rodiče a bratry a za živou a † rodinu Smolkovu, Bočkovu, Fričovu, Blaštkovu, Jakubcovu a duše v očistci
16. 8. v 7.00
17. 8. v 7.30 Za † manžela Ivana Kubajuru, rodiče Kupkovy a za celou živou rodinu
17. 8. v 9.30 Za farníky
18. 8. ---
19. 8. ---
20. 8. v 17.30 Za † Františka Vitáska, manželku a dceru
21. 8. v 17.30 Za † sestru Helenu, švagra a za živou rodinu Hájkovu
22. 8. v 17.30
23. 8. v 7.00
24. 8. v 7.30 Za † Bohumila Křístka u příležitosti 25. výročí úmrtí a za † a živou rodinu
24. 8. v 9.30
25. 8. ---
26. 8. ---
27. 8. v 17.30 Za † Vlastu Prokopovou, manžela, rodiče, sourozence a za živou rodinu
28. 8. v 17.30 Za † rodiče Strelový, dva syny a dvě dcery
29. 8. v 17.30 Za † Angelu a Ludvíka Dendisovy a za požehnání pro živou rodinu
30. 8. v 7.00 Za farníky
24. 8. v 7.30 Za vnoučata Magdalénku, Adélku, Matyáška a Marečka
24. 8. v 9.30 Za živou rodinu Kociánovu

POZNÁMKA: Volné úmysly je možné nechat zapsat po domluvě s knězem

SVATÝ MĚSÍCE

Ceferino Giménez Malla

Narodil se 26. srpna 1861 v cikánském táboře kočovných Romů v Katalánsku ve Španělsku. Když jeho rodinu opustil otec, Ceferina vychovávala samotná matka. Rodina byla chudá a na živobytí si vydělávala pletením košíků. Jako malé dítě byl pokřtěn, ale o tom, jak žil v mládí svou víru,

víme jen málo. Skutečnost, že se později modlil v katalánštině, naznačuje, že se naučil modlit už v dětství.

V osmnácti letech uzavřel civilní sňatek s Terezou Castrovou a usadil se v Barbastru. Dostal přezdívku El Pelé („silný muž“ nebo také „statečný muž“). Za povolání si zvolil obchod s koňmi, ve kterých se dobře vyznal. Pro svou čestnost, úslušnost a důvtip se stal velmi oblíbeným a získal si mnoho přátel. Přestože neměl žádné formální vzdělání a byl prakticky negramotný, jeho přirozená ctnost z něho udělala dobrého obchodníka.

Jak roky plynuly, Ceferinova dobrota se měnila ve svatost. Třicet dva let po své tradiční romské svatbě s Terezou manželé konečně přijali i svátost manželství. El Pelé začal chodit na mši a k přijímání každý den a zamiloval si růženec. S Terezou nemohli mít děti, a tak adoptovali Terezinu neterť Pepitu.

Ceferino byl milující otec a později dědeček, který miloval svá vnoučata.

Jednou byl Ceferino obviněn, že prodal kradené muly. Předložil však potřebné dokumenty a své jméno očistil. Když byl zproštěn obžaloby, jeho právník prohlásil: „El Pelé není zloděj, je to světec.

Ceferino, patron cikánů.“ Na poděkování došel Ceferino po kolenou do katedrály a nikdo se mu neposmíval ani neobracel oči v sloup, všichni věděli, že El Pelé je výjimečný.

Když mu v roce 1922 zemřela žena, stal se členem třetího řádu svatého Františka a Společnosti sv. Vincence z Pauly. Byl tak velkorysý a štědrý, že během let i přes své velké jmění zchudl, protože se „zruinoval“ tím, že od něj nikdy nikdo, a zvláště chudí Romové, neodešel s prázdnou. Neměl sice žádné vzdělání, ale svou víru poznal dobře, a stal se tedy i katechetou – děti dychtivě naslouchaly jeho příběhům o Ježíši a on jim pak dával na cestu domů čokoládové bonbony. Nosil elegantní oblečení, miloval tanec, venkovské trhy a romské slavnosti a svátky. Ve všech ohledech to byl laskavý a štědrý starý muž.

Ceferino byl katolík, který žil ve Španělsku za občanské války. Jednou viděl, jak vojáci zatkli nějakého kněze, a vydal se za nimi s tím, aby ho pustili. Oni se vrhli na něj a ptali se, jestli má zbraň. „Jen tuhle“, odpověděl El Pelé a ukázal jim růženec. Poté ho zbili a odvěkli do vězení.

Tam se věrně modlil růženec a čelil tak svým protikatolicky zaměřeným uchvatitelům. Jeden vězeň mu radil, že kdyby se růženec nemodlil tak viditelně, možná by mu to zachránilo život. I jeho dcera ho prosila, ať s růžencem skoncuje. Ale El Pelé to považoval za

známku zapření víry. Pokračoval v modlitbě dále, až jej nakonec 9. srpna 1936 popravili a hodili do masového hrobu.

O šedesát let později, 4. května 1997, byl jako první Rom beatifikován Janem Pavlem II., který při této příležitosti řekl: „Jeho život dokazuje, že Kristus je přítomný mezi různými lidmi a rasami a že všichni jsou povoláni ke svatosti, kterou je možné dosáhnout zachováváním Jeho přikázání a setrváním v Jeho lásce. Kristova láska nezná rasové ani kulturní hranice.“

Podle knihy Svatí na každý den a internetu zpracovala Marie Dostálová

Z HISTORIE NAŠÍ FARNOSTI

Vzpomínejme

Stalo se dobrým zvykem na stránkách měsíčníku MANA připomínat naše méně známé svaté patrony. Je to aktuální také zvláště nyní ve vyhlášeném Jubilejním roce 2025 a u příležitosti 80 let od konce války, kdy vzpomínáme na její oběti a vidíme jejich pomníčky – viz pamětní desku na zdi našeho kostela. Třebovice nejsou výjimkou, přechodem fronty ztratilo život 34 občanů. Přišli i o vzácnou historickou památku – zámček, sídlo slezské, německy píšící spisovatelky Marie Stona.

Záslužné a cennou vzpomínkou na uplynulá léta bylo vydání publikace *Třebovická farnost v toku času* a též mimořádné vydání farního časopisu

MANA k 30. výročí listopadu 1989. V nich jsou publikovány vzácné vzpomínky na osobnosti, které ve Třebovicích a ve třebovické farnosti působily.

V publikaci se často objevuje příjmení Prokop. Opravdu zde žilo několik rodin, ale dnes už se asi nepozná, jak dalece byly spřízněny.

Rád bych připomenul, že místní rodák Richard Prokop (*23. dubna 1908) slavil v třebovickém kostele primici 8. července 1934 a pak působil jako farní vikář ve Vítkovicích. Byl to mladý nadšený kněz a lidé ho měli velmi rádi. Když ale 14. prosince 1937 v pouhých 29 letech zemřel po tříletém kaplanování v Ostravě-Vítkovicích, vít-

František Prokop.

Z třebovické farnosti vzešly též čtyři řádové sestry: Štěpánka Prokopová (*1903), Anna Bartusková (*1910), Arnoštka Prokopová (*1912) a Marie Volná, která se zde narodila před 120 lety, 21. července 1905, a to je také důvod, abychom si ji blíže připomněli.

Sestry Arnošta Prokopová a Marie Volná vstoupily do Kongregace Neposkvrněného Početí Panny Marie v Přerově. Arnošta přijala jméno Aloisie. Do řehole vstoupila již ve 13 letech v roce 1924. Zemřela 17. prosince 1962 na tuberkulosu a je pohřbena v Hoře Matky Boží u města Králíky. Její nekrolog přineseme příště.

Činnost jejich Kongregace Marie Immaculaty, jako i ostatních řeholních řádů, byla v září 1950 komunisty násilně ukončena, zlikvidována a sestry z Přerova byly soustředěny v různých lokalitách, například v zámku ve Filipově, Broumově a Králíkách. Dnes jejich následovnice Františkánky Marie Immaculaty působí v Olomouci.

kovičtí farníci mu nechali v Třebovicích u kostela postavit pomník. Události do kroniky zapsal kronikář pan Alois Prokop. Ve farnosti také dlouhá léta sloužil jako kostelník pan

Kláster byl v Olomouci založen jako filiální dům roku 1936. Sestry se zde věnovaly ošetrovatelské a zdravotní péči. Dům jim byl navrácen, opraven a změněn na klášter s kaplí zasvěcenou Neposkvrněnému početí Panny Marie. Řeholní komunita zde byla obnovena po roce 1991. Od roku 2002 je olomoucký dům sídlem generalátu a formace. Díky sestře Kláře jsem získal nekrology našich třebovických řeholnic.

Rád bych poukázal na krátký život a oběť Marie Volné, dcery prvo-republikového starosty obce Třebovice, továrního mistra Josefa Volného. (*20. března 1876), zvoleného roku 1932. Ten starostoval ještě v době příchodu nacistů do Třebovic 9. října 1938.

Marie Volná se narodila 21. července 1905 jako druhorozená a jejími sourozenci byli Karel (*1903), Augustýn (*1907) a Josef (*1910). Marie Augustina od mládí usilovala o vstup do řehole. V období první republiky jistou dobu pobývala ve Francii, v lázeňském městečku Biarritz poblíž Biskajského zálivu. Tam nalezla svůj duchovní vzor, dnes již svatou Terezičku od Dítěte Ježíše, zvanou též Terezie Martinová z Lisieux. Přivezla si na ni hezkou vzpomínku, černobílý obrázek na hedvábné stuze jemně tkaný formátu 7 x 12,5 cm s jejím citátem: „*Je veux passer mon ciel a faire du bien sur la terre*“ („Svůj pobyt v nebi chci strávit konáním dobra na zemi“). A toto krédo

si též jistě vzala za své a podle něho naplnila své poslání mezi trpícími.

Terezie z Lisieux byla roku 1927 nazvána patronkou misí. V roce 1997 byla Janem Pavlem II. prohlášena za učitelku církve. V roce 2015 byli její rodiče jako první manželský pár prohlášeni za svaté.

Podobně jako Terezie Martinová i Marie Archanděla ztratila svou matku v mládí a svůj odchod do kongregace musela odložit na později. Před smrtí matce slíbila, že se bude starat o otce a tři bratry. Do postulátu vstoupila 12. srpna 1940 poté, co otec 25. února 1940 zemřel. Při obláčce 5. srpna 1941 přijala jméno Marie Archanděla. Jako pracovní sestra po necelých dvou letech péče o umírající v městské nemocnici v Šířavě sama podlehla 13. září 1943 tyfové nákaze. Před svou smrtí ještě složila 10. září 1943 řeholní slib *in articulo mortis*. Je pochována vedle svých spolusester na přerovském hřbitově v části Y. Jeho snímek místa odpočinku byl pořízen 27. května t. r.

Poděkování

Díky sestře Kláře od františkánek jsem si po mnoha letech od její smrti mohl přecházet a seznámit se blíže s jejím životem a sebeobětováním v lásce k bližním, kterou nejvýrazněji projevila zejména po dobu několika málo let v řeholi jako pracovní sestra v nemocnici v Přerově na Šířavě. V té době v Přerově též bydlela rodina jejího nejmladšího bratra Josefa, manželka a děti Marie a Josef po vyhnání henleinovci z Opavy. Pro ně to byla teta Maryčka.

Pokračovatelkami díla Kongregace Neposkrvněného Početí Panny Marie z Přerova jsou dnes sestry Františkanky Marie Immaculaty sídlící v Olomouci (www.frantiskankymi.cz).

Vzpomíná: Milan Stohel

Foto ze hřbitova: Jan Stohel

Prázdninové dětské okénko na téma CTNOSTI A NEŘESTI

Slovo CTNOST znamená KONÁNÍ DOBRA. Slovo NEŘEST je jeho pravý opak.
Člověk, který si osvojí ctnosti, získává poklad,
protože správné jednání ho nestojí tolik sil a je v životě šťastný.

BOŽSKÉ CTNOSTI:

ZÁKLADNÍ CTNOSTI:

Základní ctnosti jsou čtyři. Spoj je s tím, co znamenají:

DÁVAT KAŽDÉMU
(I BOHU) TO, CO
MU PATŘÍ

NIC NEPŘEHÁNĚT

OVLÁDAT SVOU VŮLI A
NASADIT SE PRO DOBRO,
A TO I ZA VELKOU CENU

DOBŘE VOLIT
MEZI DOBREM
A ZLEM

MOUDROST

x

SPRAVEDLNOST

x

STATEČNOST

x

MÍRNOST

x

Jaké protiklady tě napadají ke každé z těchto ctností?

Dokážeš spojit protichůdné mravní ctnosti a hlavní hříchy?

MRAVNÍ CTNOSTI:

HLAVNÍ HŘÍCHY:

POKORA

ZÁVIST

ŠTEDROST

PÝCHA

PŘEJÍCNOST

LENOST

MÍRUMILOVNOST

SMILSTVO

MRAVNÍ ČISTOTA

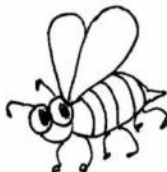
POŽIVAČNOST

STŘÍDMOST

HNĚV

PRACOVITOST

LAKOMSTVÍ

Cestou nevynechej obrázek, který danou ctnost symbolizuje.

Můžeš přemýšlet proč. A nebo vymyslet vlastní symboly. Třeba jako to udělal jeden barokní sochař. Jmenoval se Matyáš Bernard Braun a vytvořil celkem 22 soch symbolizujících ctnosti a neřesti. Dodnes si je můžeme prohlédnout na terase bývalého špitálu Kuks ve východních Čechách.

*Dětské okénko připravila Alžběta Brodániová s použitím zdroje:
kc.biskupstvi.cz (Katechetický věstník č. 1-2/2016-17, Biskupství brněnské,
Diecézní katechetické centrum).*

Nekrolog sestry Marie Archanděly – Marie Volné

Dne 13. září 1943 zemřela ve veřejné nemocnici v Přerově ctihodná novicka sestra M. Archanděla – Marie Volná, pracovní sestra, v roce 39 věku a ve třetím roce řeholního života.

Do kongregace se přihlásila, když jí bylo 23 let, ale teprve po 13 letech mohla dojít splnění své touhy. Matka, která věděla, jak Maryčka touží po řeholním životě, ji před smrtí prosila, aby dosloužila otci do smrti a u mladších bratrů, aby zastupovala matku, než si založí vlastní domácnost. Maryčka to matce slíbila a svému slibu s péčí a láskou vpravdě dětinou a sesterskou dostala. Ale sama se vyjádřila, že toto nucené odkládání a nejistota, zdali konečně přece bude řeholnicí, bylo nejtěžší zkouškou jejího života.

Ve světě žila životem vzorně křesťanským a zejména láskyplnou péčí o nemocné v osadě si získala důvěru všech. Pod jejím blahodárným vlivem roztávalo srdce otcovo, který kdysi velmi přál směřům Církvi nepřátelským mezi dělnictvem, takže zemřel smrtí příkladně křesťanskou a vyjádřil se, že za změnu svého smýšlení děkuje jenom Maryčce. Kolik se za něho modlila a trpěla, ví jen Pán Bůh sám. Konečně asi půl roku po otcově smrti, když i bratřím poskytla všemožné, víc mateřské než sesterské pomoci při zakládání domácností, vstoupila do postulátu 12. srpna 1940. Řeholní povolání velice milovala a byla v něm

přešťastná. Poněvadž byla již ve věku pro noviciát pokročilem, bylo jí jistě dosti nesnadné přizpůsobovati se všem řeholním předpisům, ale svou láskou k řeholnímu životu se jako by hravě přenášela přes všechno. Těžko se učila, těžko si pamatovala, a to jí vyneslo nejedno drobné pokoreň. Ale nikdy se necítila dotčenou a nespravedlivě pokorenou. Její jediná starost byla, aby představení neztratili s ní trpělivost. V chování měla něco velmi jemného a zdrženlivého, ale někdy se směle roz dováděla s novickami a říkávala, že je tak šťastná, že to musí nějak ukázat i navenek. Ze všeho nejvíce se jí protivila přetvářka a neupřímnost. V ní nebylo lsti.

Své přítelkyni ve světě se prý kdysi svěřila, že by chtěla jen aspoň prodělat noviciát a složit řeholní sliby, ale to že je veliká milost, že by to bylo smělé o to prosit. Netušila, že Pán Bůh splní její tajné ostýchavé přání.

Horlivě pěstovala dokonalou oddanost k Panně Marii, kterou uctívala zejména jako Matku božské milosti. Ducha smíru za kněžské duše chápala jako málokterá duše a velice milovala vnitřní modlitbu. Na ní se opravdu splnila slova Písma svatého: „Děkuji Ti, Otče, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými tohoto světa a zjevil je maličkým.“ Aniž si toho byla vědoma, měla dar vnitřní modlitby a spojení s Pánem Bohem. Hrdinnou

lásku k bližnímu, kterou osvědčovala již v otcovském domě, přenesla i na svou milovanou Kongregaci a potom na nemocné ve zdejší nemocnici. Laskavostí a jemností získala lásku všech, s kým přicházela do styku. Při ošetřování těžkého tyfu se nakazila a zemřela po svatých slibech, které složila *in articula mortis*, jako hrdinná oběť lásky k bližnímu. Doufáme, že toto

dvojí mučednictví, slibů a lásky k bližnímu, ji přivedlo přímo nebo aspoň velmi brzy do náruče milovaného Pána a Mistra. Kéž se tam přimlouvá, aby mezery působené tak velkými ztrátami se brzy vyplnily nadějnými dívkami, které by za jejím příkladem pracovaly radostně v duchu smírné oběti a apoštolátu.

*Františkanky Marie Immaculaty, Olomouc
sr. Klára*

MODLITBA

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

Červenec:

1. Úmysl papeže: Za formaci v rozlišování

Modleme se, abychom se učili čím dál hlouběji rozlišovat, jak poznat cesty života a odmítnout vše, co nás odvádí od Krista a evangelia.

2. Národní úmysl: Za dobrovolníky na letních akcích

Modleme se, aby všichni, kdo nezištně pomáhají na letních pobytech pro děti a mládež, sami zakoušeli Boží péči.

Srpen:

1. Úmysl papeže: Za vzájemné soužití
Modleme se, aby společnosti, kde se vzájemné soužití zdá velmi náročným, nepodléhaly pokušení konfrontace z důvodů etnických, politických, náboženských nebo ideologických.

2. Národní úmysl: Za hledající

Modleme se, aby ti, kdo se tážou po Bohu a hledají smysl života, našli odpovědi v Písmu, tradici a společenství církve.

3. Aktuální úmysl každého měsíce bude vždy viset na nástěnce před kostelem.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Farní živý růženec

Celosvětový úmysl: Za mír ve světě, zvláště za mír na Ukrajině

Farní úmysl: Za letní chaloupky a tábory a za křesťanskou víru pro děti

Každý člen živého růžence může vložit do modlitby také nějaký svůj **osobní úmysl**.

Pokud byste se chtěli přidat k této modlitbě, můžete kontaktovat Míšu Cachovou.

(email: cach.michaela@gmail.com)

MYŠLENKY Z KÁZÁNÍ

Život ve zřeknutí se hříchu, všeho, co k němu láká, život ve zřeknutí se ducha zla i všeho co působí a čím se pyšní. Je tedy zřejmé, že život v Božím jménu není úplně jednoduchý, ale o nic lepšího ve svém životě nemůžeme usilovat. A na ideál nemůžeme rezignovat, nýbrž k němu směřovat především za přispění Božího milosrdenství.

Rány z kříže, které jsou jako vzácné drahokamy ponechány i na Ježíšově oslaveném těle, jsou důkazem Jeho lásky a dovršením oběti, kterou nám otevřel nebe. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní, čteme u proroka Izajáše, můžeme pokročit dál a říci, že Ježíšovými ranami jsme nesmazatelně vepsáni,

vyryti do jeho srdce. Jeho ranami jsme uzdraveni.

Boží milosrdenství je v konečném důsledku to jediné, co třeba kněz může nabídnout hříšnému člověku, tedy každému člověku. Pán Ježíš říká sestře Faustyně, že lidstvo nenajde mír, dokud se s důvěrou neobrátil k milosrdenství Božímu. Člověče, nenajdeš pokoj, dokud se s důvěrou neobrátil k Božímu milosrdenství.

V prvním listě Petrově čteme: pokorně se skloňte pod mocnou rukou Boží, a on vás povýší, až k tomu přijde čas. Petr tedy touží vidět Ježíše, chce mu být

blízko, někdy je takový hr, jak vysvítá z jiných míst v evangeliích. Boží tajemství se však odhalují především těm, kdo k nim přistupují s úctou, s pokorou.

Svatý Augustin píše, že jsou tři cesty k Bohu, první je pokora, druhá pokora a třetí pokora. Tedy pokora jako privilegovaná cesta k Bohu. Pokora, která dává vyniknout Ježíši, neboť mu umožňuje, aby přetvářel naše srdce. Papež František píše v encyklice o víře:

„Jedině, když se připodobníme Ježíši, obdržíme oči, jež jsou schopné vidět.“

Bůh tedy vychází skrze církev vstříc naší touze vidět, dotknout se. Jistěže nás to plně neuspokojí, ale je snad něco na tomto světě, co mě může plně uspokojit? Co teda zakusím a řeknu si, tak teď už to je jenom super? Asi těžko, že? A teď jde o to, abych vyhledával především to, a držel se toho, co mě nasměruje a posune k plnému uspokojení, tedy k nebi.

NÁHLED (NEJEN) DO KATECHISMU

Mariino tělo je svaté a má účast na veliké slávě

V homiliích a kázáních, konaných pro lid ve svátek Nanebevzetí Bohorodičky, pojednávali svatí otcové a velicí učitelé o tomto tajemství jako o něčem, co bylo mezi křesťany už známé a uznávané. Obšírněji to vysvětlovali, hlouběji zdůvodňovali smysl a obsah toho tajemství a zejména stavěli do jasnějšího světla, co se o tomto svátku připomíná: nejen že mrtvé tělo blahoslavené Panny Marie nepodlehlo žádnému porušení, ale také že dosáhla vítězství nad smrtí a oslavení v nebi, tak jako Ježíš Kristus, její jediný Syn.

Svatý Jan Damašský, nad všechny vynikající hlasatel této v tradici obsažené pravdy, srovnává tělesné nanebevzetí vznešené Matky Boží s ostatními jejími dary a výsadami a říká velmi výmluvně: „Slušelo se, aby tělo té, která

při porodu zůstala neporušenou pannou, zůstalo také po smrti beze všeho porušení. Slušelo se, aby ta, která nosila Stvořitele jako své dítě ve svém lůně, prodlévala v Božím stánku v nebi. Slušelo se, aby ta, s níž se Otec zasnoubil, bydlela v nebeských komnatách. Slušelo se, aby ta, která hleděla na svého Syna visícího na kříži a zakusila v svém srdci meč bolesti, jehož byla ušetřena při porodu, mohla hledět na svého Syna, jak sedí ve slávě po pravici Otce. Slušelo se, aby Matka Boží měla to, co má Syn, a aby byla od všech tvorů uctívána jako Boží Matka a služebnice.“

Podle mínění svatého Germana Konstantinopolského bylo to, že tělo panenské Bohorodičky Marie zůstalo neporušené a že bylo vyzdviženo do nebe, nejen v souladu s jejím božským

mateřstvím, ale také odpovídalo zvláštní svatosti jejího panenského těla: „Objevuješ se ve své kráse, jak je to psáno, a tvé panenské tělo je celé svaté a čisté, je celé Božím příbytkem. Proto se už nikdy nemůže rozpadnout v prach. Protože je to tělo lidské, je proměněné, aby mohlo žít nebeským neporušitelným životem. Ale je to totéž tělo, živé a oslavené, neporušené, má účast na dokonalém životě.“

A jiný prastarý autor zdůrazňuje: „Protože je to slavná Matka Krista, našeho božského Spasitele, dárce života a nesmrtnosti, dostává život od toho, který ji vzkřísil z hrobu a vzal k sobě – způsobem, který zná jenom on sám – a navěky má s ním stejnou tělesnou neporušitelnost.“

Všechny tyto výroky a úvahy svatých Otců se opírají jako o poslední základ o Písmo svaté. To nám staví před oči vznešenou Matku Boží v nejvyšším spojení s jejím božským Synem, na jehož údělu má stále účast.

Nejvíce však zasluhuje pozornost, že od druhého století svatí otcové představují Pannu Marii jako novou Evu, podřízenou novému Adamovi a nejtěsněji spojenou s ním v zápase proti pekelnému nepříteli. Tento zápas,

jak je naznačeno v protoevangelii, skončil nejúplnějším vítězstvím nad hříchem i nad smrtí, jak to vždycky spolu souvisí v listech Apoštola národů. Proto jako bylo slavné Kristovo zmrtvýchvstání podstatnou součástí a poslední trofejí tohoto vítězství, tak měl být zakončen společný zápas blahoslavené Panny a jejího Syna oslavením jejího panenského těla, jak říká apoštol: Až toto tělo smrtelné vezme na sebe nesmrtnost, potom se vyplní to, co stojí v Písmu: Vítězně je smrt navždy zničena.

A proto vznešená Matka Boží, tajemně už od věčnosti spojená s Ježíšem Kristem jediným a týmž úradkem předurčení, neposkrvněná při svém početí, zcela neporušená panna při svém božském mateřství, velkodušná spolupracovnice božského Vykupitele, vítěze, který úplně přemohl hřích a jeho následky, dosáhla nakonec jako vrcholné koruny svých výsad toho, že byla uchráněna od porušení v hrobě a že byla jako její Syn po vítězství nad smrtí vyzdvížena s tělem i s duší do svrchované nebeské slávy. Tam se skvěje jako Královna po pravici svého Syna, nesmrtného Krále všech věků.

Z apoštolské konstituce papeže Pia XII. (Munificentissimus Deus)

Z denní modlitby církve

ZRNÍČKA Z BIBLE

Požehnán bud' muž, který doufá v Hospodina, který důvěřuje Hospodinu. Bude jako strom zasazený u vody, své kořeny zapustil u vodního toku, neza- kusí přicházející žár. Jeho listí je zelené, v roce sucha se ničeho neobává, nepřestává nést plody.

Jer 17, 7-8

Když velekněží a zákoníci viděli jeho udivující činy a děti volající v chrámě „Hosanna Synu Davidovu“, rozhněvali se a řekli mu: „Slyšíš, co to říkají?“ Ježíš jim odpověděl: „Ovšem! Nikdy jste nečetli: Z úst nemluvňátek a kojenců připravil sis chválu?“ Opustil je a vyšel ven z města do Betanie, tam přeno- coval.

Mt 21, 15-17

Přistupme, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil. On je náš Bůh, my lid, jež on pase, ovce, jež vodí svou rukou.

Žalm 95, 7

Můj synu, bude-li tvé srdce moudré, zaraduje se i moje vlastní srdce. Zajásá mé ledví, když tvé rty budou mluvit, co je správné. Ať tvé srdce nezávidí hříš- níkům, ale ať horlí před Hospodinem po všechny dny.

Př 23, 15-17

I stalo se ke mně slovo Hospo- dinovo: „Lidský synu, hle, iz- raelský dům říká: Vidění, které on vidí, se splní za mnoho dnů, on prorokuje pro vzdálené časy.

Proto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Už nebude odloženo žádné mé slovo. Promluvím slovo a ono se splní, je výrok Panovníka Hospodina.“

Ez 12, 26-28

I stane se v posledních dnech, že se hora Hospodinova domu bude tyčit nad vrcholky hor, bude povznesena nad pahorky a budou k ní proudit národy. Mnohé pronárody půjdou a budou se pobízet: „Pojďte, vystupme na Hospo- dinovu horu, do domu Boha Jákobova. Bude nás učit svým cestám a my budeme chodit po jeho stezkách.“

Mi 4, 1-2

Tu přišel Ježíš z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on mu bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty jdeš ke mně?“ Ježíš mu odpověděl: „Připusť to nyní, neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá.“

Mt 3, 13-15

V poslední, velký den svátků Ježíš vy- stoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne,

proudý živé vody poplynou z jeho nitra, jak praví Písmo.“ To řekl o Duchu, jež měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.

Jan 7, 37–39

Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo,

jak je psáno: „Rozdělil štědře, obdaroval nuzné, dobrota jeho trvá navěky.“

2 Kor 9, 8–9

A řekl mi: „Tato slova jsou věrná a pravá, Pán, Bůh dávající Ducha prorokům, poslal svého anděla, aby oznámil svým služebníkům, co se má brzo stát: Hle, přijdu brzo. Blaze tomu, kdo se drží proroctví této knihy.“

Zj 22, 6–7

RETRO (2015)

Bylo uveřejněno v Maně před 10 lety

STŘÍPKY: Pout' do Svaté země

Letos v květnu se nám splnil jeden velký, dlouholetý sen. Podívat se na místa, kde se narodil, působil a zemřel Ježíš Kristus. Dlouho jsme se rozhodovali, ve kterém termínu jet a kterou cestovní agenturu vybrat. Už nyní můžeme říci, že lépe jsme se rozhodnout nemohli. Vše bylo dokonalé: organizace poutě, ubytování, spolupoutníci, a hlavně náš průvodce. Výhodou bylo, že průvodcem po Svaté zemi byl právě kněz, který dokázal krásně propojovat výklad s biblickými událostmi. Součástí každého dne byla také mše svatá. Osobně jsme navštívili mnoho míst, o kterých jsme doposud pouze slyšeli anebo o nich četli v Bibli. Prošli jsme si trasu, kterou absolvoval Ježíš na oslátku, když vjel na Květnou

neděli do Jeruzaléma, pomodlili se u Zdi nářků, navštívili večeřadlo, místo Ježíšova narození, jeho hrob a mnoho dalších míst. V průběhu týdne jsme se na dva dny přesunuli do Jordánska, kde bylo naším cílem skalní město Petra. Při přechodu hranic nás velmi zaujaly přísné bezpečnostní kontroly. Než jsme se dostali na druhou stranu hranice, měli jsme v pase pět různých razítek a kódů. Během posledních dvou dnů jsme navštívili také město Nazaret a jeho okolí. Měli jsme možnost projet se na loďce po Genezaretském jezeře nebo si v Káni Galilejské obnovit manželské sliby. Během týdne, který jsme měli možnost v Izraeli prožít, jsme se dověděli obrovské množství informací a zajímavostí o Svaté zemi a životě

v ní, které bychom v žádné encyklopedii nevyčetli. Nejlepší ovšem bylo, že jsme o těchto místech pouze neslyšeli,

ale všechna jsme je mohli na vlastní oči vidět a důkladné si je projít.

(Máří a Vašek Jíchovi)

VESELÝ

„Muž se prochází po kalifornské pláži, ponořen do modliteb. Náhle se roztrhnou mraky, zazáří jasné světlo a on uslyší Boží hlas: „Za to, že se upřímně modlíš, ti splním jedno přání.“

Muž bez rozmýšlení povídá: „Chtěl bych, abys postavil most až na Havaj, abych si tam mohl kdykoli zajet.“

Na to Bůh odpoví: „To je velmi náročné přání. Uvědomuješ si, kolik takový most bude muset mít pilířů? Kolik oceli se na to spotřebuje? A napadlo tě, jak ty pilíře budou dlouhé, když je oceán hluboký několik kilometrů? Zkus se ještě jednou zamyslit a přej si něco, co by potěšilo i mě.“

Muž chvíli přemýšlí a konečně řekne: „Pane, přál bych si rozumět své ženě. Chtěl bych vědět, na co myslí, když mlčí, proč někdy pláče a přitom tvrdí, že se nic neděje, chtěl bych znát všechna její přání, která mi naznačuje způsobem, jemuž nerozumím.“

Po chvílce ticha Bůh povídá: „Chceš na tom mostě dálnici o dvou nebo o čtyřech pružích?“

Bratři se dohadují, jak každý z nich nakládá s bohoslužebnou sbírkou. Evangelík říká, že udělá kolem sebe

kruh, hodí mince vzhůru a co dopadne mimo kruh, si ponechá. Katolík říká, že to dělá v podstatě stejně, jen si ponechá to, co zůstane uvnitř kruhu. I rabín zapřemýšlí a říká, že to dělá obdobně. Vyhodí mince vzhůru nad sebe a říká: „Bože, co chceš, to si nech, a zbytek mi vrať.“

Izák je zkoušen z počtů: „Tak co, Izák, už ti to jde lépe než posledně?“

„Myslím, že ano.“

„Tak uvidíme. Kolik je 3 + 5?“

„A kupuju, nebo prodávám?“

U vstupu do jednoho svatostánku je tabulka s nápisem: Protože je velmi nepravděpodobné, že tě Stvořitel bude volat mobilem, neber ho sem. Spíše Ho uslyšíš v tichu chrámu. Chceš-li Jej spatřit, napiš Mu SMS, až budeš řídit.

Modlitba kněze: „Kéž jsou mí farníci tak ochotní k dávání peněz jako k dávání rad a kéž je jejich srdce tak otevřené jako jejich ústa.“

V kostele klečí černoušek a modlí se: „Všemohoucí Pane, proč jsi mi dal černou kůži?“

Bůh odpoví: „Synu můj, aby tě chránila před prudkým africkým sluncem.“

„Bože, proč jsi mi dal dlouhé ruce a nohy?“

„Abys mohl lépe šplhat po stromech a rychle utíkat před dravou zvěří v Africe.“

„Pane, proč jsi mi dal kudrnaté vlasy?“

„Aby se nezachytávaly ve větvích keřů v africké savaně.“

„A proč jsem se tedy narodil v Kardašově Řečici?“

Potká Kohn v Aténách Roubíčka a ten mu povídá: „Kohn, kde ty se tady bereš?“

„Ale, jsem tady na svatební cestě...“

„A kde máš Sáru?“

„Někdo přece musí zůstat v krámě a prodávat.“

Když jsem byl dítě, celé noci jsem se modlil, aby mi Bůh seslal nové kolo. Pak jsem pochopil, že takhle Bůh nepracuje.

Tak jsem kolo ukradl a požádal ho o odpuštění.

„Ty, Franto,“ říká žena svému muži, „konečně vím, jak ušetřit za elektřinu.“

„No to jsem zvědavý,“ odpovídá muž, „jak?“

„Všechno doma napojíme jen do jedné zásuvky!“

K papeži vejde sekretář a říká: „Vaše svatosti, v čekárně sedí starý, ale opravdu starý Žid. Čeká tu už dva týdny a odmítá odejít. Žádá o audienci.“

„Dobře, ať vstoupí,“ odpoví papež. Když Žid vejde dovnitř, papež se ho zeptá: „Jak vám mohu pomoci?“

Žid vytáhne složený kousek papíru z kabátu a rozloží jej. Na papíře je namalovaná reprodukce „Poslední večere“. Ukazuje obraz papeži a ptá se:

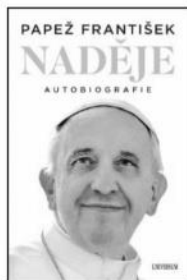
„To jsou vaši lidé?“

Papež hrdě odpovídá: „Naši! Proč se ptáš?“

„Neuhradili účet.“

NOVÉ KNIHY Z FARNÍ KNIHOVNY

Papež František: *Naděje. Autobiografie*

Jediná oficiální autobiografie papeže Františka. Papež František se ohlíží za svým pozoruhodným životem, přibližuje své dětství i dospívání a události, které ho přivedly k volbě životního poslání. S odvahou a upřímností se věnuje i zásadním tématům současnosti, jako je válka a mír, migrace, environmentální krize, postavení žen, sexualita, technologický rozvoj či budoucnost církve. Knihu doplňují vzácné fotografie, včetně soukromých a nepublikovaných materiálů.

BERÁNEK, Josef – GLOGAR, Petr: *Všechno začíná v nás. Hovory o terapii a spiritualitě*

S terapeutem Petrem Glogarem o dnešní úzkostné době. Terapie i spiritualita používají každá své vlastní osvědčené přístupy. A přece se ukazuje, že společně mohou nasvěcovat životní události způsobem, který vede k celistvějšímu, zralejšímu přístupu k životu. V terapii i v duchovním životě platí, že když se podaří určitý prožitek zformulovat, jako byste chytili vítr do plachet. Mnohé se vyjasní a člověk získá pevnější půdu pod nohama. A tahle všímavost k sobě může člověku přinést leccos dobrého. Karmelitán a terapeut Petr Glogar se ve své praxi a též v této knize věnuje mj. tématům úzkosti, nejistoty, zraněného či nepravého já, samoty, ale také rozhodování a doprovázení, autoritě, spiritualitě...

VÁCHA, Marek: *Páté evangelium. O lásce k církvi, nejkratší rovnici a panu Pištovi*

V lásce žijeme, pohybujeme se a jsme. Páté evangelium je pokračováním, dalším krokem, sdělením, proč stojí za to modlit se, zpívat a tančit, ale nyní již společně v organismu církve. „Úkol není malý, neboť to, co si česká společnost na jedné straně představuje, že je ‚katolická církev‘, a co se asi podle představ veřejnosti odehrává uvnitř kostelů a uvnitř far, a to, co se tam na druhé straně opravdu odehrává a co katolická církev reálně je a co má v popisu práce, jsou dvě zcela odlišné skutečnosti, dva různé světy. Katolická církev, běda, je dnes bita ze všech stran, a co nezvládnou lidé zvenku, zvládají s přehledem lidé zevnitř, katolíci sami.

Pekelné moci nás nepřemohou, ty ne. Je nemožné najít dnes na sociálních sítích nějaký text, který by chválil katolickou církev. A přesto, ona potěšení potřebuje. Takže píš tuto knihu. Píši ji o tématu, o kterém se dnes skoro nemluví: o lásce k církvi. Avšak nikoli o lásce k církvi, která se projevuje kritikou církve, píš o lásce k církvi, která se projevuje pro jednou povzbuzením církve, radostí z církve, radostí z toho, že do této party patřím.“

RECEPTÁŘ

Tvarohové růžičky

Těsto:

250 g měkkého tvarohu v alobalu

250 g polohrubé mouky

100 g změkklého másla

1 vejce

2 balíčky vanilkového cukru

1 prášek do pečiva

Špetka soli

Cukr moučka

Postup:

V míse smícháme tvaroh, máslo, vejce, jeden vanilkový cukr a sůl. Pak přidáme

mouku smíchanou s práškem do pečiva a vypracujeme hladké těsto.

Těsto vyválíme na plát silný 0,5 cm a vykrajujeme kolečka. Tři kolečka lehce překryjeme v řadě přes sebe, stočíme do ruličky a pak překrojíme napůl – vzniknou dvě růžičky. Ty položíme řezem dolů na plech vystlaný pečicím papírem. Pečeme v troubě asi 15–20 minut na 180 °C do zlatova. Ještě teplé pocukrujeme moučkovým cukrem smíchaným s vanilkovým. Kdo má rád, může těsto ochutit skořicí nebo citrónovou kůrou.

Připravila Janka Šolcová

Vyluštěná tajenka z Dětského okénka z minulého měsíce:

Tomáš byl bezesporu odvážný, když se s ostatními neskryval. Ale přece mu jedna odvaha chyběla. **A k čemu neměl Tomáš odvahu, než uviděl Ježíšovy rány?**

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: 731 517 610

<http://www.farnosttrebovice.cz>

<http://www.facebook.com/trebovicka.farnost>, <http://www.instagram.com/farnosttrebovice/>

Evidenční číslo: MK CR E 16325

Kontaktní osoba: Vlastimil Brantal, e-mail: vbrantal@gmail.com

Náklady na výrobu a tisk jsou 12 Kč, uzávěrka příštího čísla je 15. 8. 2025

Přivítání o. Karla (2022)

Vigilie slavnosti Seslání Ducha Svatého (2025)

Slavnost Těla a Krve Páně (2025)

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie (2024)

